

[Jens Chr. Christensen.]

en sådan skovejer skal optræde over for disse trafikanter eller dem, der færdes på hans ejendom og ikke opfører sig, som de skal. Der står ganske vist i lovforslagets § 55, stk. 4:

„Skovejeren eller dennes repræsentant kan af enhver, som færdes i skoven på anden måde end tilladt, kræve oplysning om den pågældendes navn, stilling og bopæl. Gives oplysninger ikke, eller forekommer de uantagelige, kan den pågældende føres til nærmeste politimyndighed.“

Man kan egentlig ikke vide, hvad kommissionen har tænkt på. Kommissionen må jo have tænkt, at enhver privat skovejer er så stor og kraftig en person, at han er i stand til at tage vedkommende, som ikke opfører sig sømmeligt, i nakken og slæbe ham til politimyndigheden.

Jeg tror, at man for skovenes vedkommende nok bliver nødt til at tage små skridt ad gangen; det har man jo gjort i den naturfredningslovgivning, vi har haft hidtil; man har taget det lidt efter lidt. Derfor tror jeg, vi egentlig skulle begynde med at lukke samtlige statsskove og kommunalt ejede skove op for offentligheden, og lad os så se, hvordan det udarter.

Dernæst kommer jeg til det, der er foreslået med hensyn til ophold og badning på privatejet strandbred. Man ved jo meget vel, at det efter den nugældende lovgivning er sådan, at enhver har ret til at færdes på strandbredden. Nu ønsker man retten udvidet. Jeg tror alligevel, at det også er et problem, som man må se meget nøje på i et eventuelt udvalgsarbejde.

Jeg forstår udmærket godt, at det er nødvendigt, at der gives større mulighed for almenbefolkningen til at komme ud til skov og strand. Men spørgsmålet er, om man ikke ligefrem kan oprette betydelig større områder, hvortil offentligheden kan få adgang, så de på den måde ikke generer de private grundejere. Men det er ting, som vi selvfølgelig kan se på i et kommende udvalg.

Men der er én ting i forslaget, som jeg må vende mig direkte imod, nemlig § 56, hvori der foreslås offentlig adgang til uindhegnede græsarealer. Så vidt jeg husker, har jeg set i den betænkning, som er afgivet,

at det var der heller ikke enighed om inden for kommissionen. Det kan jo netop være arealer, som ikke er indhegnet, men bevookset med kulturgræs. Det kan være til frøhøstning, det kan være til høbjærgning, grønthøstning el. lign. Det kan også være græsarealer, der bruges til tøjrning af husdyr. I alle tilfælde tror jeg, det vil være helt forkert, om vi lader offentligheden få adgang ind over sådanne arealer. Det vil både volde stor skade og fortræd, og det vil rejse en modstand imod naturfredningen, som denne lovgivning ikke har særlig godt af.

Må jeg ligesom hr. H. C. Toft også pege på den nugældende lovs § 22, som man foreslår helt ophævet, idet man mener, at denne paragrafs beføjelser kan varetages af reguleringslovgivningen. Efter min mening er det kun delvis rigtigt, ikke mindst fordi ikke alle kommuner har gennemført byreguleringslovgivning, og selv om vi nu får større kommuneenheder, så vil der nok gå adskillige år, inden man kommer så vidt, at byreguleringslovgivningen er i stand til at styre byggeriet i det åbne land. Derfor tror jeg, det er rigtigt, om vi i et kommende udvalg ser på, om ikke § 22 skal bibeholdes.

Det er selvfølgelig rigtigt, at naturfredning, byudvikling og egnsplanlægning hører meget nøje sammen. Det er også muligt, at vi, hvis vi var kommet længere med byudvikling og egnsplanlægning, ville nå de formål, vi sigter efter, både på en hurtigere måde og måske også på en betydelig billigere måde, også uden at komme til at skade de oprindelige grundejere.

Vi har endvidere problemet med ødegårde. Ikke mindst i Nord- og Vestjylland bliver det et betydelig større problem fremover, end vi har kendt hidtil. Det er udmærket, at man måske har lagt fredningsplan over et areal med et betydeligt antal ødegårde, men disse ødegårde skal selvfølgelig også helst udnyttes, og de skulle selvfølgelig også for ejeren kunne udnyttes på en sådan måde, at ejeren kan være tjent med det. Det er også et af de problemer, som vi i et kommende udvalg må se på.

Jeg ser, at kommissionen foreslår, at den byggefri zone langs offentlige veje skal udvides fra 100 til 150 m. Jeg forstår godt, hvad der er formålet med det, men vi må vel nok alligevel vogte os for, at vi ikke deler det hele op i småbidder og får et